

1

NAUJAS POŽIŪRIS Į KETINIMĄ

Visatoje slypi neišmatuojama ir niekaip neapibūdinama jėga, kurią labai vadina ketinimu, ir absoliučiai viskas, kas egzistuoja, yra susiję su ketinimu amžinąja sąsaja.

– CARLOS CASTANEDA

Pastaruosius septynerius metus aš taip aistringai nagrinėjau *ketinimą*, kad perskaičiau šimtus knygų, gilinausi į senųjų ir dabartinių laikų mokslininkų veikalus, studijavau akademinis darbus. Mano tyrimas parodė, kad kone visais atvejais *ketinimas* apibrėžiamas kaip galingas ir ryžtingas tikslo siekis. Žmonės, kurstomi tokio ketinimo, išsiugdo stiprią valią, ir jiems sutrukdyti neįmanoma. Man tai panašu į pitbulio ryžtą, jo nusiteikimą bet kokia kaina siekti savo. Jei jumyse liepsnoja „niekada nesiliauk“ nuostata ir vidinis vaizdinys, kuris stumia į priekį, svajonės išsipildymo link, vadinasi, jūs atitinkate *ketinimą* turinčio asmens apibūdinimą. Veikiausiai esate ryžtingi savo tikslų siekėjai ir didžiuojatės gebėjimu pasinaudoti atsirandančiomis galimybėmis.

Aš ir pats daug metų panašiai įsivaizdavau *ketinimą*. Tiesą sakant, rašiau ir skaičiau paskaitas apie tokią *ketinimo* galią, kokią ką tik apibūdinau. Vis dėlto visą pastarąjį ketvirtį šimtmečio jaučiau, kad

mano mąstymas pamažu keičiasi – aš atitolau nuo psichologijos dalykų ir priartėjau prie dvasinių, mane ėmė dominti dieviškojo proto galimybės.

Tai nebuvo sąmoningos pastangos ištrūkti iš savo akademinio ir profesinio pasaulio, bet veikiau natūrali raida, kurią paskatino mano glaudesnis ryšys su Dvasia. Paskutinės mano įžvalgos remiasi nuostata, kad mes galime rasti dvasinius problemų sprendimus ir pakelti savo sąmoningumo lygį. *Ketinimas*, kaip man dabar atrodo, yra daug daugiau nei vien *ego* pasiryžimas ar žmogaus valia. Netgi priešingai. Tokį įsitikinimą lėmė ta aplinkybė, kad man pavyko pašalinti ne vieną savo *ego* sluoksnį, be to, didelį poveikį padarė ir du Karloso Kastanedos (Carlos Castaneda) knygos sakiniai. Mano literatūrinėje veikloje jau ne kartą pasitaikė, kad knygoje aptikta įžvalga pagimdė tam tikrą mintį, kuri manyje pamažu brendo ir galop privertė parašyti naują knygą. Taigi šiuos du sakinius paskutinėje Karloso Kastanedos knygoje *Aktyvioji begalybės pusė (The Active Side of Infinity)* perskaičiau laukdamas, kada man bus atlikta chirurginė procedūra. Man turėjo atverti vieną užsikimšusią kraujagyslę – dėl jos patyriau nedidelį širdies smūgį.

K. Kastaneda rašė šitaip: „Ketinimas yra jėga, egzistuojanti visatoje. Kai magai (tie, kurie gyvena Šaltinyje) pakviečia ketinimą, šis juos aplanko ir nutiesia kelią į žinojimą, o tai reiškia, kad magai visada pasiekia tai, ką užsibrėžia.“

Kai perskaičiau šiuos du sakinius apie *ketinimo* galią, mane nušvietė jų įžvalgumas ir aiškumas. Aš sužinojau, kad *ketinimas* yra *ne psichologinis veiksmas*, o veikiau jėga, egzistuojanti visatoje kaip nematomas energijos laukas!

Minėtus sakinius užsirašiau užrašų knygelėje, o vėliau atspausdinau kortelėje ir ją laminavau. Pasiėmiau ją, kai mane vežė į operacinę atlikti tos nedidelės procedūros, o vos tik leido jėgos, apie *ketinimo* galią pradėjau pasakoti visiems, kurie to norėjo klausytis. *Ketinimo* tema tapo mano paskaitų dalimi. Mane sužavėjo idėja, kad *ketinimas* gali padėti siekti įvairių tikslų, vienas iš jų – gera sveikata. Aš patyriau *satori* – staigaus dvasinio nubudimo būseną – ir degiau troškimu šią įžvalgą dovanoti žmonėms.

Apie *ketinimo* galią ėmiau mąstyti nuo ryto iki vakaro. Visi informacijos šaltiniai – knygos, straipsniai, pokalbiai, telefoniniai pašnekesiai, elektroniniai laiškai, atsitiktinai atsiverstas leidinys knygyne – tarsi susikalbėję skatino mane eiti šia kryptimi. Ir štai rezultatas – *Ketinimo galia*. Viliuosi, jog ši knyga jums padės naujai pažvelgti į *ketinimą* ir išmokys jį nukreipti taip, kad jūs galiausiai įsitikintumėte, kad Patandžalis buvo teisus. Jis sakė taip: „Snaudžiančios jėgos, gabumai atgyja, ir tu supranti, jog esi kur kas didesnis nei tas, kokiu kada nors svajojai tapti.“

Du Patandžalio žodžiai – „snaudžiančios jėgos“ – ir paskatino mane sukurti šią knygą. Patandžalis turėjo omenyje jėgas, kurios *atrodo* neegzistuojančios arba išnykusios, ir galingą energiją, užplūstančią įkvėptą žmogų. Jei jūs kada nors buvote įkvėpti didelio tikslo, tada jums pažįstamas jausmas, kai per jus ima reikštis Dvasia. Pagalvokite, ką iš tikrųjų reiškia žodis *įkvėptas*. Aš ilgai mąščiau apie galimybę pasitelkti tas snaudžiančias jėgas, kurios ypatingomis gyvenimo akimirkomis man padėtų tenkinti didelius troškimus. Kas yra šios jėgos? Kur jos slypi? Kas gali jomis pasinaudoti? Kas negali ir kodėl? Tokie ir panašūs klausimai lėmė, kad aš atsidėjau tyrinėjimams, parašiau šią knygą ir į *ketinimą* pradėjau žvelgti visiškai kitokiu žvilgsniu.

Dabar, kai džiaugiuosi, kad paskleidžiau ilgai brendusią tiesą, aš žinau, jog *ketinimas* yra jėga, slypinti kiekviename iš mūsų. *Ketinimas* – tai nematomas energijos laukas, kuris driekiasi anapus mūsų įprastos, kasdienės, šabloninės gyvensenos. Yra būdų, kaip tą energiją pažaboti – gyvenimas tada taps kitoks.

Kur yra tas laukas, vadinamas ketinimu?

Kai kurie įžymūs tyrinėtojai tiki, kad mūsų intelektas, kūrybingumas ir vaizduotė sąveikauja su *ketinimo* energijos lauku. Talentingas mokslininkas Deividas Biomas knygoje *Vientisumas ir jo savaiminė tvarka* (David Bohm, *Wholeness and the Implicate Order*) teigia, kad egzistuoja nematoma erdvė, kurioje sukaupta informacija ir energija. Gilindamasis į įvairiausių literatūrą, tokią

ar panašią išvadą aš aptikau daugybę kartų. Jei jums patinka moksliskai patvirtintos išvalgos, siūlau perskaityti Linos Maktagart knygą *Energinis laukas: slaptosios visatos jėgos paieška* (Lynne McTaggart, *The Field: The Quest for the Secret Force of the Universe*). Šios autorės darbe gausu argumentų, patvirtinančių, jog egzistuoja aukštesnis, spartesnis energijos lygis, ar laukas, su kuriuo mes visi galime susisiekti ir juo pasinaudoti.

Kur driekiasi šis laukas? Atsakymas būtų toks: nėra tokios vietos, kur jo nebūtų, nes visa kas visatoje yra persmelkta ketinimo. Tas pasakytina apie visą gyvąją ir negyvąją gamtą. Uodas irgi turi ketinimą, kuris iškiepytas jo gyvenime. Ketinimas glūdi ažuolo gilėje. Jei šią gilę perpjausite, joje neišvysite didžiulio ažuolo, tačiau vis tiek žinosite, kad jis čia yra. Pavasarį obels žiedas tėra graži gėlė, bet jame glūdi ketinimas, kuris rudeniop pasireiškė obuoliu. Ketinimas neklysta. Gilė niekada netaps moliūgu, o obels žiedas – apelsinu. Ketinimas be jokių išimčių slypi kiekvienoje gamtos dalelytėje. Gamta juda į priekį ketinimo lauko darnoje. Mes, žmonės, irgi esame veikiami šio lauko energijos.

Kiekvieno žmogaus DNR struktūroje glūdi tai, kas kartais vadinama „ateities trauka“ (*future-pull*). Apvaisinimo akimirka, kai mažytis žmogiškosios protoplazmos lašelis susijungia su kiaušinėliu, prasideda fizinis gyvenimas, o ketinimas nulemia asmens raidos procesą. Tą trumpą apvaisinimo akimirka numatoma mūsų kūnų struktūra, išoriniai bruožai, augimas, brendimas, senėjimas ir mirtis. Kas iš tikrųjų įvyksta apvaisinimo metu? Kur ir kada prasideda šis gyvenimas, kilęs iš ketinimo?

Kai mes tyrinėjame spermatozoido ir kiaušinėlio šokį ir stengiamės atskleisti jo prigimtį eidami atgalios Kūrėjo link, pirmiausia aptinkame molekules, paskui – atomus, tada – elektronus, vėliau – subatomines ir subsubatomines daleles... Galiausiai, kai šias kvantines daleles įdedame į subatominių dalelių greitintuvą ir jas veikiamo bandydami užčiuopti gyvenimo šaltinio pulsą, mes atskleidžiame tai, ką atskleidė Einšteinas ir jo kolegės mokslininkai: tame šaltinyje nėra dalelių! Tas Šaltinis, kuris yra ketinimas, tėra grynoji, begalinė energija, virpanti taip greitai, kad jos neįmanoma

nei matuoti, nei stebėti. Ji nematoma, beformė ir beribė. Taigi savo Šaltinyje mes esame beformė energija, ir šiame beformiame, virpančiame dvasiniame energijos lauke glūdi ketinimas. Jis kažkokiu būdu sugebėjo atsiderinti spermos lašelyje ir kiaušinėlyje bei nulemti tą faktą, kad nuo dvidešimt penkerių metų amžiaus plaukai liovėsi augti ant mano galvos... o kai sulaukiau penkių dešimčių, jie pradėjo dygti mano nosyje ir ausyse. Ir viskas, ką aš (stebėtojas) galiu padaryti, tai stebėti, kaip jie auga, ir juos karpyti! Ketinimas augina mano nagus, verčia plakti mano širdį, virškina mano suvalgytą maistą, rašo mano knygas... Ir šitaip visoje visatoje. Šis reiškiny man primena vieną nuostabų senovės kinų pasakojimą, kurį užrašė Čvang Dzė:

Kartą buvo vienakojis drakonas, vardu Hui. „Kaip tu sugebi valdyti savo kojas?“ – paklausė jis šimtakojo. – Man sunku valdyti tą vieną.“ – „Reikalas tas, – atsakė šimtakojis, – kad aš nevaldau savo kojų.“

Viską valdo energinis laukas, nematomas ir beformis. Visatos ketinimas nesuskaitoma daugybė būdų reiškiasi fiziniame pasaulyje, ir kiekvienas mūsų esybės aspektas, įskaitant sielą, mintis, emocijas ir kūno, kuriame gyvename, raidą – tai vis šio ketinimo dalis. Tad jei ketinimas visatoje lemia viską ir yra visur, kitaip tariant, nėra tokios vietos, kur jo nebūtų, kodėl tada tiek daug žmonių ir taip dažnai jaučiasi nuo jo atsieti? Ir netgi dar svarbiau: jei ketinimas viską lemia, kodėl tokia daugybė žmonių gyvena nepritekliaje?

Visur esančio ketinimo prasmė

Pabandykite įsivaizduoti jėgą, kuri yra visur. Nerasite tokios vietos, kur jos nebūtų. Jos negalima suskaidyti. Ji slypi visame kame, ką jūs matote ar liečiate. O dabar tą beribį energijos lauką įsivaizduokite plytintį anapus formų ir ribų pasaulio. Ši begalinė nematoma jėga yra visur – ir fiziniuose, ir nefiziniuose pasauliuose. Jūsų fizinis kūnas – tik viena jūsų visumos dalis – sukuriama

Kaip patiriame atsiskyrimą nuo ketinimo

Šaltinis mus sieja su visais gyvais ir negyvais daiktais, su tuo, kas norėtume būti, ką norėtume turėti, ką norėtume pasiekti, su visa kuo visatoje, kas mums padės. Mums tereikia sužadinti *ketinimą*. Kaip mes nuo jo atsisiejome? Kaip praradome natūralų gebėjimą juo naudotis? Liūtai, žuvis ir paukščiai yra nepraradę šios sąsajos. Gyvūnai, augalai ir mineralų pasauliai nuolat susiję su Šaltiniu. Tačiau mes, žmonės, apdovanoti tariamai pranašesnėmis smegenų funkcijomis, turime *ego* – idėją, kuria grindžiame savo egzistavimą.

Mūsų *ego* sudaro šeši pirminiai aspektai, nuo kurių priklauso, kaip mes išgyvename atsisiejimą nuo Šaltinio. Leidę *ego* lemti savo gyvenimo kelią, jūs slopinate *ketinimo* galią. Trumpai tariant, yra šešios *ego* nuostatos. Apie tai išsamiau rašiau savo keliose ankstesnėse knygose, visų pirma knygoje *Jūsų šventoji esatis* (*Your Sacred Self*).

1. *Esu tai, ką turiu.* Mane apibrėžia mano nuosavybė.
2. *Esu tai, ką veikiu.* Mane apibrėžia mano pasiekimai.
3. *Esu tai, ką apie mane galvoja kiti.* Mane apibrėžia mano reputacija.
4. *Esu atskirtas nuo visų.* Mano kūnas mane apibrėžia kaip atskirą esybę.
5. *Esu atskirtas nuo visko, ko man gyvenime trūksta.* Mano gyvenimo erdvė yra atskirta nuo mano troškimų.
6. *Esu atskirtas nuo Dievo.* Mano gyvenimas priklauso nuo to, kaip Dievas mane vertina.

Įsikibti į tramvajaus diržą

Tai veiksmingas *ketinimo* sužadavimo metodas. Neabejoju, kad jis gali padėti ir jums. (Daugiau būdų, kaip atkurti sąsają su *ketinimu*, rasite III šios knygos skyriuje.)

iš šios energijos. Apvaisinimo akimirka *ketinimas* pradeda raidą, lemiančią, kaip jūsų fizinis pavidalas atliks savo vaidmenį ir kaip vyks jūsų brendimo ir senėjimo procesas. Jis taip pat duoda pradžią emocijoms, mintims, polinkiams... *Ketinimas yra beribis potencialas, ikvepiantis jūsų fizinį ir nefizinį buvimą Žemėje.* Jūs sukurti iš visur esančio energijos lauko ir išprausti į tam tikrą laiką bei tam tikrą erdvę.

Sužadinti *ketinimą* – tai iš naujo susiliesti su savuoju Šaltiniu ir tapti šiuolaikiniu burtininku, arba magu, kaip sako K. Kastaneda. Tai reiškia pasiekti tokį sąmoningumo lygį, kai tampa įmanomi dalykai, kurie anksčiau atrodė tiesiog neįsivaizduojami. Pasak K. Kastanedos, „magų tikslas buvo susidurti su begalybe (*ketinimu*) akis į akį, o tada kasdien grimzti joje, kaip žvejys gramzdina jūroje tinklus.“ *Ketinimas* – tai galia, kuri visur plyti kaip energijos laukas; jis skatina ne vien fizinę raidą, bet taip pat yra nefizinės raidos šaltinis. Tas *ketinimo* laukas yra čia, dabar ir pasiekiamas visiems. Kai jį sužadinsite, savo gyvenime pradėsite jausti tikslą, o jums ims vadovauti jūsų amžinoji savastis. Štai kaip poetas ir dvasinis mokytojas aprašo tai, ką aš vadinu *ketinimu*:

*O Viešpatie, Tu smėlėtose seklumose,
Ir srovėse –
Aš lenkiuosi Tau.
Tu dugno akmenėliuose
Ir didelių vandenių gelmėse –
Aš lenkiuosi Tau.
O visa rūpiantis Viešpatie,
Tu tuščiuose tyruose
Ir pilnutėlėse aikštėse –
Aš lenkiuosi Tau.**

– SUKLA JADŽURVEDA, XVI

Kai mintimis lenksitės šiai jėgai, supraskite, jog lenkietės sau. Visa rūpianti *ketinimo* energija pulsuoja per jus ir stiprina jūsų prasmingo gyvenimo potencialą.

* Vertė Brigita Baranauskaitė

Vienas ankstyviausių mano vaikystės prisiminimų yra apie tai, kaip mama mus, tris savo sūnus, tramvajumi vežasi į rytinę Detroito dalį, į Votevokso parką. Menu, kaip aš, dvejų ar trejų metų berniūktis, sėdėjau ir žvelgiau į kabančius diržus, skirtus keleiviams laikytis. Suaugę žmonės taip ir darė, tačiau aš tegalėjau bandyti įsivaizduoti, ką reiškia būti tokiam aukštam, kad galėtum įsikibti į tas rankenas virš savo galvos. Galop įsivaizdavau esąs toks lengvas, jog sklendžiu iki jų lygio, įsitveriu į diržą ir jausdamasis visiškai saugus važiuoju ten, kur man skirta važiuoti, nekreipdamas dėmesio į tramvajaus greitį. Į jį lipa kiti žmonės, kad kartu leistųsi į šią nuostabią kelionę.

Dabar, kai jau esu suaugęs, tramvajaus diržo įvaizdis man padeda prisiminti *ketinimą*. Aš įsivaizduoju, jog trys ar keturios pėdos virš mano galvos, aukščiau, nei galiu pasiekti net šokinėdamas, kabo tokia rankena. Ji pritvirtinta prie tramvajaus lubų, tik dabar tramvajus simbolizuoja skriejančią *ketinimo* galią. Aš tą rankeną arba paleidau, arba ji man laikinai yra nepasiekiamo. Streso, nerimo, rūpesčių ar net fizinio negalavimo akimirkomis aš užsimerkiu ir įsivaizduoju, kaip mano ranka tiesiasi aukštyn, o paskui pamatau save nusklendžiantį prie tramvajaus diržų. Kai nutveriu rankeną, pajuntu neįtikėtiną palengvėjimą ir ramybę. Šitaip elgdamasis, aš nuslopinu *ego* mintis ir leidžiu sau susiliesti su *ketinimu* – juo aš visiškai pasitikiu. Žinau, kad jis mane gabens tiesiai į tikslą, sustos, kai tai bus būtina, ir įsisodins bendrakeleivių. Ankstesnėse knygose tokią kelionę vadinau *keliu į meistriskumą*.

O štai keturios *ketinimo* sužadavimo pakopos.

Keturios pakopos

Ketinimo galios sužadavimas – tai procesas, kai susijungiamo su savo natūralia prigimtimi ir atsikratome susitapatinimo su *ego*. Procesas apima keturias pakopas.

1. Drausmė – pirmoji pakopa. Būtina rengti savo kūną atlikti tai, ko trokšta mintys. Kita vertus, *ego* atsisakymas nereiškia,

kad nutraukiame ryšius su kūnu – tai veikia kūno pratinimas šiuos troškimus daryti veiklesnius. To siekiame mankštindamiesi, atsikratydami žalingų įpročių, sveikai maitindamiesi ir taip toliau.

2. Išmintis – antroji pakopa. Išmintis, paremta drausme, stiprina gebėjimą susitelkti, būti kantriems, mintis, intelektą ir jausmus derinti su kūno veikla.

3. Meilė – trečioji pakopa. Kai kūnas sudrausminamas išmintimi, o užduotis išnagrinėjama intelektu, turime pamilti. Prekybininko žodžiais tariant, būtina išimylėti siūlomą prekę ar paslaugą, o tada galimam pirkėjui piršti savo meilę ar entuziazmą. Mokantis žaisti tenisą, reikia ne tik gludinti smūgio techniką, bet ir perprasti žaidimo strategiją. Maža to, turi patikti mušinėti kamuoliuką ir būti kortuose. Turi patikti viskas, kas susiję su žaidimu.

4. Atsidavimas – ketvirtoji pakopa. Tai *ketinimo* sfera. Kai kūnas ir protas nustoja viskam vadovauti, jūs nugrimztate į *ketinimą*. K. Kastaneda tai apibūdino tokiais žodžiais: „Visatoje glūdi neišmatuojama, neapsakoma jėga, kurią magai vadina ketinimu, ir absoliučiai viskas, kas egzistuoja, yra susieta su ja.“ Jūs atsipalaiduojate, įsitveriate tramvajaus diržo ir leidžiatės gabenamami tos jėgos, kuri giles paverčia ažuolais, žiedus – obuoliais, o mikroskopinius taškelius – žmonėmis. Tad įsitverkite į tą tramvajaus diržą ir kurkite savo pasaulį. *Absoliučiai viskas, kas egzistuoja visame kosmose*, taip pat apima jus ir jūsų drausmingą, išmintingą, mylinčią esatį, visas jūsų mintis ir jausmus. Kai atsiduodate, praskaidrėjate ir galite tartis su savo beribe siela. Jūs pasitelkiate *ketinimo* galią, kad ši jus gabentų ten, kur yra jūsų kelionės tikslas.

Samprotavimai apie atsidavimą jus gali nustebinti. O kaip laisva valia? Gal jos apskritai nėra? Gal mes tik tampame tokie, kokie esame numatyti savo „programose“? Todėl dabar leiskite aptarti valią ir kaip ji dera su šiuo nauju požiūriu į *ketinimą*.